

dringsforslag, og hvis Forslaget skulde blive til Lov i den Skikkelse, Folketinget har givet det, tror jeg næsten, man hellere maatte være fri for det, thi saa gaar det egentlig kun ud paa, at man maa give vedkommende indtil 7 Døgns haardt Natteleje og indtil 2 Dages mørk Arrest, andet kan man ikke gøre, og det maa endda kun anvendes paa de Personer, der ere dømt for mindst anden Gang begaaet Overtrædelse af Bølleloven. Hvis dette Lovforslag altsaa bliver til Lov, er der vistnok god Grund til at frygte for, at al Disciplin i Tvangsarbejdsanstalterne vil ophøre, og Fangerne ville kun gøre, hvad de have Lyst til; Opsynet vil i Reglen være udsat for Vold fra Fangerne Side, og det vil atter medføre, at der maa anskaffes langt mere forøget Tilsyn, hvad der igen vil bevirke, at Udgifterne gaa betydeligt op til disse Anstalter for vedkommende Kommuner. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er fuldstændig rigtigt, at disse Ændringsforslag komme med i Loven, og jeg skal paa det bedste anbefale dem til Tingets Velvillie.

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil erindre, at da denne Sag var til Behandling her i Tinget i den da foreliggende Skikkelse, tillod jeg mig at udtale imod Lovforslaget i den Form, hvori det da forelaa for os. Jeg skal ikke komme ind paa her at gentage de Bemærkninger, jeg den Gang fremsatte, eller de Grunde, som jeg den Gang gjorde gældende imod dette Lovforslag; jeg skal blot tillade mig at henvise det høje Ting til, hvad jeg den Gang ytrede. Men jeg skal sige, at det har glædet mig at se, at Lovforslaget i det andet Ting har faaet en Form, som i nogen Maade svarer til det, jeg tillod mig at udtale ved Sagens første Behandling her, og jeg vil derfor gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, som det foreligger for os fra det andet Ting.

De Ændringsforslag, som den højtærede Justitsminister har stillet, gaa jo ud paa, at føre Lovforslaget tilbage til sin oprindelige Skikkelse, og jeg vilde i høj Grad beklage, om disse Ændringsforslag skulde blive vedtagne. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa at gentage mine Grunde fra sidst. Jeg skal kun sige: Ligesom jeg i 1891 var imod Fattiglovens § 41, der etablerede disse Tvangsarbejdsanstalter i Stedet for Fattiggaarde — og man sagde, at det var af Humanitetsgrunde — saaledes er jeg imod, at man nu vil udvide disse Straffebestemmelser for Fattiglemmerne.

Jeg har ikke noget imod, at man udvider Straffebestemmelserne angaaende de Personer, som Bølleloven tager Sigte paa, men jeg er ubetinget imod, at de fattige, der anbringes i disse Anstalter i Henhold til Fattiglovens § 41, skulle behandles paa den Maade, som her foreslaas af den højtærede Minister. Jeg gaar aldrig med til at stemme for disse Ændringsforslag, og aldrig med til at stemme for en Lov, der indeholder saadanne Bestemmelser.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 1 af *Justitsministeren* (se ovenfor)
vedtoges med 32 Stemmer mod 10.

Ændringsforslag under Nr. 2 af *samme* (se ovenfor)
vedtoges med 29 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag under Nr. 3 af *samme* (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i sin Helhed sattes derefter til Forhandling.

Madsen-Mygdal: Efter at Lovforslaget nu er blevet forandret, som det er, ved de Ændringsforslag, der nys ere vedtagne, er jeg nødt til at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Jeg vilde i høj Grad beklage, om Loven skulde komme ud med det Indhold, den nu har faaet.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 30 Stemmer mod 10.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 790 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1693 ff.)